

Til Grimstad byselskap

Geologi i Binabben friområde

Berggrunnen er dominert av bergartene *båndgneis*, *granitt* og innimellom litt *pegmatitt*. Binabbenområdet ligger akkurat i en overgangssone mellom *Grimstadgranitt* (også kalt: *Fjæregranitt*/*Fevikgranitt*) som fortsetter mot nord og øst, og gneisområdene mot syd og vest. De er egentlig *røttene* av en gammel fjellkjede- ca 900- 1200 mill. år gammel, som nå er tæret bort.

For ca 989 mill år siden brøytet Grimstadgranitten seg vei opp gjennom jordskorpa og den glødende smeltemassen størknet. Den har en karakteristisk rødfarge og danner et sirkelrundt granittmassiv som går over Fjæreheia, Fløyheia, Binabben, Rønnes (opprinnelig Rødnes!) Marivold og ut til Hesnesøyene og Valøyene. Mot nord og øst helt til Hasseltangen(Ruakerkilen) og Birketvedt. Innimellom er det også pegmatitt, som er nokså lik granitt men har grovere utkrystallisering av de ulike mineralene (kvarts, feltspat og glimmer). Toppen av Binabben har granitt og pegmatitt. En pegmatittgrube/skjerp ligger rett øst for toppen. Her har det trolig vært tatt ut kvarts, ettersom det i tippet ligger igjen mest av den røde feltspaten.

Topografien i området er formet av forvitring, erosjon og slitasje fra flere istider og det er det mest motstandsdyktige fjellet som i dag står opp som heier og knauser. Binabben er en slik knause og det er ikke tilfeldig at den er av granitt og pegmatitt, dette gjelder mange av heiene i Grimstad. Vikkilen er utformet i en sprekesone/bruddsone i fjellet som kan følges over mange mil.

Etter istiden stod havnivået høyere enn i dag. Når ytterkanten av innlandsisen lå inne ved Dømmesmoen, for ca 12000 år siden, stod havet her ca 55 m høyere enn i dag. Binabben, ca 58 m.o.h. var da bare et lite skvalpeskjær langt ute i Grimstadvfjorden, som da strakte seg helt inn til Landvik og Reddal.

Ivar J. Jansen

Pegmatittbruddet øst for toppen.